

Warszawa, dnia stycznia 2016 r.

Departament Podatków Dochodowych

DD6.8223.24.2015.KCP

Powiatowy Urząd Pracy w Brzegu	
SEKRETARIAT	
Wpłynęło	26. 01. 2016 26. 01. 2016
Nr sprawy	1209
Podpis	

**Zakłady Górniczo-Metalowe „Zębiec”
Spółka Akcyjna w Zębcu
27-200 Starachowice**

W odpowiedzi na pismo Zakładów Górniczo-Metalowych „Zębiec” S.A. w Zębcu z dnia 24 listopada 2015 r. skierowane do Ministerstwa Finansów przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (w dniu 10 grudnia 2015 r.) w sprawie udzielenia odpowiedzi na pytanie czy dofinansowanie szkoleń ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego jest dofinansowaniem ze środków budżetu państwa w ramach rządowych programów, wyjaśnia się co następuje.

Dofinansowanie szkoleń ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego nie jest „dofinansowaniem ze środków budżetu państwa w ramach rządowych programów”.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, z późn. zm.; dalej: ustawa o promocji zatrudnienia) na przychody Funduszu Pracy składają się głównie obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej na współfinansowanie projektów finansowanych z Funduszu Pracy, jak również mogą nimi być dotacje z budżetu państwa. Od 2005 r. Fundusz Pracy jednak nie otrzymuje dotacji z budżetu państwa.

W planie finansowym Funduszu Pracy pozycja „Krajowy Fundusz Szkoleniowy” jest jednym z wielu zadań, określonych w ustawie o promocji zatrudnienia, realizowanych ze środków tego Funduszu.

Środki Funduszu Pracy przeznaczone na realizację zadania pod nazwą *Krajowy Fundusz Szkoleniowy*, zgodnie z art. 109 ust. 2d ustawy o promocji zatrudnienia, są określane w planie Funduszu Pracy na ten rok, w kwocie odpowiadającej wysokości 2% przychodów Funduszu Pracy uzyskanych z obowiązkowych składek na Fundusz Pracy w roku przed rokiem poprzedzającym rok, dla którego jest sporządzany plan finansowy Funduszu Pracy.

W planie finansowym Funduszu Pracy na 2015 r. środki *Krajowego Funduszu Szkoleniowego* zostały ujęte w pozycji 6.28 (część A), w kwocie 179.096 tys. zł, klasyfikowane w § 4300, § 4550 i § 4700.

Zgodnie z postanowieniami do art. 69a ustawy o promocji zatrudnienia, środki Funduszu Pracy w wyżej wymienionej pozycji, pod nazwą *Krajowy Fundusz Szkoleniowy* (dalej: KFS) - przeznacza się na finansowanie działań na rzecz kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców.

Na wniosek pracodawcy, na podstawie umowy, starosta może przyznać środki z KFS na finansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawcy w wysokości 80% tych kosztów, nie więcej jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika, a w przypadku mikroprzedsiębiorstw w wysokości 100%, nie więcej

jednak niż 300% przeciętnego wynagrodzenia w danym roku na jednego uczestnika (art. 69b ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia). Środki z KFS przyznane pracodawcy na sfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego stanowią pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis* (art. 69b ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia).

Sposób i tryb przyznawania środków na kształcenie ustawiczne pracowników i pracodawców ze środków KFS określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie przyznawania środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 639).

Ustawą z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 598) uchylono przepisy dotyczące dotychczas funkcjonującego zakładowego funduszu szkoleniowego przeznaczonego na finansowanie lub współfinansowanie kosztów kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców, który mógł być tworzony przez pracodawców w ramach posiadanych środków.

Na wniosek pracodawcy, który utworzył fundusz szkoleniowy, starosta mógł refundować z Funduszu Pracy koszty szkolenia pracowników lub pracodawcy w wysokości do 50%, nie więcej jednak niż do wysokości przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy, na jedną osobę, a w przypadku osób w wieku 45 lat i powyżej – w wysokości do 80%, nie więcej jednak niż do wysokości 300% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy, na jedną osobę.

W wyniku zmian uchylono również przepisy podatkowe traktujące o zakładowym funduszu szkoleniowym, w tym pkt 5b w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, który przewidywał, że przychodami są w szczególności środki zakładowego funduszu szkoleniowego, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w części uznanej za koszt uzyskania przychodów.

Reasumując, środki pochodzące z państwowego funduszu celowego jakim jest Fundusz Pracy a przekazane na finansowanie kosztów zadań realizowanych w ramach KFS nie posiadają statusu wartości nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń finansowanych lub współfinansowanych ze środków budżetu państwa w ramach rządowych programów, a co za tym idzie nie są wyłączone z opodatkowania podatkiem dochodowym na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 14 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Do wiadomości:

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Departament Rynku Pracy